

Sygnatura akt VI Ka 1067/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **22 stycznia 2016** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Marcin Schoenborn

Sędziowie SSO Arkadiusz Łata

SSO Marcin Mierz (spr.)

Protokolant Marzena Mocek

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2016 r.

sprawy **A. G. córki S. i D.,**

ur. (...) w G.

oskarżonej z art. 284§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego substydiarnego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 28 lipca 2015 r. sygnatura akt IX K 508/14

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gliwicach.

Sygn. akt VI Ka 1067/15

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 22 stycznia 2016 roku

Apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 28 lipca 2015 roku (sygn. akt IX K 508/14), którym sąd ten uniewinnił oskarżoną A. G. od popełnienia zarzuconego jej przestępstwa okazała się trafna, a w konsekwencji spowodować musiała uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania. Z uwagi na brzmienie przepisu art. 454 § 1 k.p.k. niedopuszczalnym było natomiast uwzględnienie wniosku środka odwoławczego o zmianę zaskarżonego wyroku i wydanie wyroku skazującego wobec oskarżonego.

Nie przesądzając w niczym ostatecznego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy wskazać trzeba, że sprawa ta, tocząca się na tle konfliktu skłóconych małżonków, wymaga wnikliwego wyjaśnienia. Okoliczności jej poddane zostać muszą szczegółowej ocenie. O ile w kwestii sztućców, talerzy i przyborów kuchennych co do których jedynym materiałem dowodowym pozostają relacje stron rzeczywiście trudno jednoznacznie rozstrzygnąć czyją przedmioty te mogły stanowić własność, o tyle w sprawie pozostałych przedmiotów objętych stawianym oskarżonej zarzutem dostępne dowody dają możliwość postawienia znacznie bardziej stanowczych wniosków w tym względzie.

Szereg okoliczności pozostaje w niniejszej sprawie bezspornych. Dotyczy to w szczególności faktu, iż przed zakupem tych objętych zarzutem przedmiotów odnośnie których przedstawił oskarżyciel dowody ich nabycia, małżonkowie A. G. i M. G. zawarli umowę majątkową małżeńską ustanawiając rozdzielną majątkową (k. 7 akt notarialny z dnia 14 maja 2008 roku). Podobnie niepodważalny pozostaje fakt zabrania przez wyprowadzającą się ze wspólnego mieszkania oskarżoną A. G. przedmiotów wyszczególnionych w zarzucie subsydiarnego aktu oskarżenia. Dodatkowo oskarżyciel załączył do akt sprawy imienne rachunki potwierdzające zakup przez niego większości objętych zarzutem przedmiotów, za wyjątkiem jedynie sztućców, talerzy i przyborów kuchennych na które nie przedłożył on rachunków oraz przedmiotów zakupionych w listopadzie 2009 roku w sklepie (...) co do których oskarżony dysponował wyłącznie paragonem potwierdzającym ich zakup (czyli dokumentem niemieniem). W tych warunkach od odpowiedzialności karnej zwolnić mogłoby oskarżoną ustalenie, że wszystkie te przedmioty stanowią wyłączną jej własność. Jeśli bowiem pozostawałyby one przedmiotem współwłasności (majątkowa wspólność małżeńska została zniesiona), to także wówczas zachowanie oskarżonej, któremu ona nie przeczy, rodziłoby odpowiedzialność karną. Podstawą wydania wyroku uniewinniającego oskarżoną mogłoby stać się ewentualnie rozstrzygnięcie na korzyść oskarżonej nie dających się wyjaśnić wątpliwości w kwestii własności objętych aktem oskarżenia przedmiotów.

Przesłanką wydania w niniejszej sprawie wyroku uniewinniającego oskarżoną od popełnienia zarzuconego jej przestępstwa pozostawało ustalenie przez Sąd Rejonowy, że wszystkie przedmioty objęte stawianym jej w sprawie zarzutem pozostawały jej wyłączną własnością. O ile, jak już wspomniano, trudno zakwestionować powyższe ustalenie Sądu Rejonowego w odniesieniu do przedmiotów kuchennych co do których znacznie utrudnione pozostaje jednoznaczne rozstrzygnięcie własnością którego z małżonków w rzeczywistości one pozostawały, o tyle ustalenie, że właścicielem wszystkich pozostałych rzeczy była tylko oskarżona nie zostało poprzedzone odpowiednio głęboką analizą całokształtu okoliczności niniejszej sprawy. Przyjmując stanowiące podstawę wydania zaskarżonego orzeczenia ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej wedle której przedmioty objęte aktem oskarżenia stanowią jej własność, choć zakupione zostały przez oskarżyciela. Twierdzenie to oparte zostało o ustalenie, że w okresie od czerwca 2008 roku do 20 stycznia 2009 roku oskarżona dokonywała na rzecz oskarżyciela przelewów w kwotach od 100 do 900 złotych – łącznie 3320, spłacając meble zakupione przez oskarżyciela, które w następstwie dokonanych spłat przeszły na własność oskarżonej do jej majątku odrębnego.

Czyniąc takie ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy nie wziął jednak pod uwagę wszystkich okoliczności sprawy nie poddając ich należytej ocenie. Warto przede wszystkim zauważyć, na co uwagę zwraca apelujący pełnomocnik, że kwota jaką oskarżona przekazać miała na rachunek bankowy tytułem spłaty zakupionych przez oskarżyciela rzeczy odbiega w istotny sposób od kwoty jaką oskarżyciel wydatkował zakupując przedmioty na potwierdzenie nabycia których przedłożył on rachunki, za wyjątkiem jednego imiennie potwierdzające zakup właśnie przez niego poszczególnych przedmiotów. Z rachunków wystawionych dla oskarżonego jako nabywcy poszczególnych przedmiotów (k. 3-5) wynika, że wydatkował on na poczet ich zakupu kwotę 4385 złotych (1796+199+2390). Pomijając przedmioty z kuchni, dodatkowo jeszcze wydatkowane przez oskarżonego kwoty obejmować miały sumę około 750 złotych tytułem zakupów w sklepie (...) (k. 6), co łącznie daje sumę około 5 tysięcy złotych. Tymczasem przelewy na które w niniejszej sprawie powołuje się oskarżona odnoszą się także zgodnie z ustaleniami Sądu Rejonowego do kwoty 3320 złotych. Już tylko z tego powodu ustalenie sądu pierwszej instancji o spłaceniu przez oskarżoną objętych aktem oskarżenia przedmiotów musi zostać uznane za budzące wątpliwości.

Poddając ocenie wyjaśnienia oskarżonej konieczne pozostaje porównanie dat poszczególnych z dokonywanych przez oskarżonego zakupów oraz wydatkowanych przez niego kwot z datami i kwotami wpłacanymi przez oskarżoną. O ile wpłaty z czerwca, lipca i września 2008 roku na łączną kwotę 2300 złotych zbliżone pozostają do wydatkowanych przez oskarżonego w lipcu i sierpniu pieniędzy na niektóre z objętych aktem oskarżenia przedmiotów w kwocie około 2300 złotych, o tyle kolejne wpłaty oskarżonej już tak z zakupami oskarżonego nie korespondują. Oskarżona bowiem wpłaca kolejno kwotę 500 złotych w październiku 2008 roku, 270 złotych w grudniu 2008 roku, w sumie 250 złotych w styczniu 2009 roku, podczas gdy kolejne zakupy na kwoty 1796 złotych oraz około 750 złotych oskarżony wydatkować miał dopiero odpowiednio w maju 2009 roku oraz w listopadzie 2009 roku. Dowody z przelewów na rachunek pokrzywdzonego Sąd Rejonowy potraktował jako potwierdzające wersję prezentowaną przez oskarżoną. Oceniając tę

wersję wziąć trzeba również pod uwagę, czy mając prawo jako małżonek zamieszkujący wspólnie z pokrzywdzonym do korzystania z kupionych przez niego przedmiotów oskarżona spłacałaby je wobec męża, zwłaszcza gdyby okazało się, że relacje pomiędzy małżonkami w tamtym okresie pozostawały prawidłowe, co także powinno zostać jednoznacznie wyjaśnione.

Jednocześnie okoliczności wskazane przez pokrzywdzonego wedle którego wpłacane przez oskarżoną pieniądze przekazywane były na potrzeby utrzymania jej syna z poprzedniego związku Sąd Rejonowy uznał za niecelową komplikację. Ocena tej okoliczności poprzedzona powinna natomiast zostać analizą całokształtu dostępnych dowodów, w tym także relacji składanych w innych toczących się między stronami postępowaniach w zakresie w jakim odnosiły się one do kwestii lożenia na utrzymanie rodziny, w szczególności na utrzymanie syna oskarżonej. Gdyby bowiem okazało się, że główny ciężar utrzymania rodziny ponosił oskarżyciel, a syn oskarżonej wobec którego nie ciążył na pokrzywdzonym obowiązek alimentacyjny zamieszkiwał z małżonkami G., wówczas przelewanie przez oskarżoną pieniędzy na rachunek utrzymującego rodzinę męża, czy też na rachunek wspólny nie pozostawałoby wcale tak nieprzekonujące. Wyjaśnienia wymaga zatem, także w oparciu o znajdujące się w załączonych aktach sprawy dowody, jak kształtowała się w tamtym okresie kwestia partycypowania poszczególnych członków rodziny w kosztach jej utrzymania, w tym w szczególności kosztach utrzymania syna oskarżonej. Okolicznością, która może przyczynić się do zweryfikowania twierdzeń stron w zakresie przyczyn przelewania przez oskarżoną kwot pieniężnych pozostawać może ustalenie wysokości otrzymywanych przez nią w tym okresie wpłat tytułem alimentów na utrzymanie jej syna, które uzyskiwać miała zgodnie z zawartą ugodą.

Rozważyć należy także, czy znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie będą miały okoliczności w których doszło do wywiezienia przez oskarżoną przedmiotów z zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym mieszkania. Wedle zeznań składanych przez oskarżyciela w sprawie rozwodowej (nieujawnionych przez sąd pierwszej instancji) dojsć miało do tego w okresie jego krótkiej, związanej z rutynowymi obowiązkami oskarżyciela jako ojca nieobecności, co potwierdzić mogą zdaniem oskarżyciela znani mu świadkowie.

Nie przesądzając zatem w niczym ostatecznego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy stwierdzić należy, że uchybienia powyżej wskazane skutkować musiały uchyleniem zaskarżonego wyroku. Sprawa zatem przekazana została do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gliwicach. Ponownie rozpoznając sprawę będzie sąd musiał powtórzyć postępowanie dowodowe w zakresie wyjaśnień oskarżonej oraz zeznań pokrzywdzonego, jak również dowodów z dokumentów, o ile nie dostrzeże konieczności przeprowadzenia postępowania w zakresie szerszym. Prowadząc postępowanie baczyl będzie, by wyjaśnione zostały wszechstronnie okoliczności niniejszej sprawy, zwłaszcza kwestie zarysowane wyżej istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Właściwie zgromadzony przez Sąd materiał dowodowy powinien być poddany rzetelnej ocenie, przy zachowaniu zasad swobodnej oceny dowodów i logicznego rozumowania oraz uwzględnieniu wskazań doświadczenia życiowego.